TEISINGUMO TEISMO (prašymus priimti apeliacinį skundą nagrinėjanti kolegija) NUTARTIS

2023 m. balandžio 18 d.*

„Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Apeliacinių skundų priėmimas – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 170b straipsnis – Prašymas, įrodantis, kad keliamas klausimas yra svarbus Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai – Apeliacinio skundo pripažinimas priimtinu“

Byloje C-751/22 P

dėl 2022 m. gruodžio 8 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Shopify Inc., įsteigta Otavoje (Kanada), atstovaujama *Rechtsanwälte* M. Pemsel ir S. Völker,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO),

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Massimo Carlo Alberto Rossi, gyvenančiam Fjane (Italija),

Salvatore Vacante, gyvenančiam Berlyne (Vokietija),

Shoppi Ltd, įsteigtai Londone (Jungtinė Karalystė),

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (prašymus priimti apeliacinį skundą nagrinėjanti kolegija),

kurį sudaro Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas L. Bay Larsen, teisėjai D. Gratsias ir M. Ilešič (pranešėjas),

kancleris A. Calot Escobar,

susipažinęs su teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklausęs generalinį advokatą A. M.Collins,

priima šią

* Proceso kalba: anglų.

Nutartį

1 Apeliaciniu skundu *Shopify Inc.* prašo panaikinti 2022 m. spalio 12 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Shopify/EUIPO – Rossi ir kt. (Shoppi)* (T-222/21, toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2022:633), kuriuo šis atmetė jos ieškinį dėl 2021 m. vasario 18 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 785/2020-2), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp, pirma, Massimo Carlo Alberto Rossi, Salvatore Vacante bei *Shoppi Ltd* ir, antra, *Shopify* (toliau – ginčijamas sprendimas) panaikinimo.

Dėl prašymo priimti apeliacinį skundą

2 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58a straipsnio pirmą pastraipą apeliacinis skundas, pateiktas dėl Bendrojo Teismo sprendimo, priimto dėl EUIPO nepriklausomos apeliacinės tarybos sprendimo, nagrinėjamas tik jeigu Teisingumo Teismas iš anksto jį priima.

3 Pagal šio statuto 58a straipsnio trečią pastraipą apeliacinis skundas – visas ar jo dalis – priimamas Teisingumo Teismo procedūros reglamente numatyta tvarka, jeigu jame keliamas klausimas yra svarbus Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai.

4 Pagal Procedūros reglamento 170a straipsnio 1 dalį minėto statuto 58a straipsnio pirmoje pastraipoje numatytais atvejais apeliantas prideda prie savo apeliacinio skundo prašymą jį priimti, jame nurodo apeliaciniame skunde keliamą Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai svarbų klausimą ir visą svarbią informaciją, kad Teisingumo Teismas galėtų priimti sprendimą dėl šio prašymo.

5 Pagal minėto reglamento 170b straipsnio 1 ir 3 dalis Teisingumo Teismas kuo greičiau motyvuota nutartimi priima sprendimą dėl prašymo priimti apeliacinį skundą.

Apeliantės argumentai

6 Grįsdama prašymą priimti apeliacinį skundą apeliantė teigia, kad jos apeliaciniame skunde keliamas Sąjungos teisės vienovei, darnai ir raidai svarbus klausimas.

7 Pirmiausia ji nurodo, kad jos apeliacinis skundas grindžiamas vieninteliu pagrindu: 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) 53 straipsnio 1 dalies, siejamos su šio reglamento 8 straipsnio 1 dalies b punktu, pažeidimu.

8 Konkrečiai kalbant, apeliantė nurodo, kad ji priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad skundžiamo sprendimo 96–104 punktuose jis atmetė ankstesnio prekių ženklo sustiprėjusio skiriamojo požymio Jungtinėje Karalystėje įrodymus, nes, anot jo, vykstant registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrai pareiškėjas turi turėti teisę uždrausti naudoti ginčijamą prekių ženklą ne tik jo paraiškos padavimo dieną, bet ir ginčijamo sprendimo priėmimo dieną, o nagrinėjamu atveju ginčijamas sprendimas buvo priimtas pasibaigus Susitarimo dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos (OL L 29, 2020, p. 7, toliau – Susitarimas dėl išstojimo) 127 straipsnyje numatytam pereinamajam laikotarpiui.

9 Jos teigimu, taip Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, pagal kurią visos sąlygos, būtinos tam, kad registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra būtų sėkminga, turi būti įvykdytos iki ginčijamo prekių ženklo paraiškos pateikimo datos arba prioriteto datos.

10 Be to, apeliantė pabrėžia, kad jeigu Bendrasis Teismas būtų nusprendęs, kad tik ginčijamo prekių ženklo paraiškos pateikimo data yra svarbi nustatant, ar įvykdytos sąlygos, būtinos tam, kad registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra būtų sėkminga, jis būtų turėjęs panaikinti ginčijamą sprendimą. Ji priduria, kad jei Apeliacinė taryba būtų priėmusi įrodymus, patvirtinančius ankstesnio prekių ženklo sustiprėjusį skiriamąjį požymį Jungtinėje Karalystėje, ji būtų padariusi išvadą, kad šis prekių ženklas turi sustiprėjusį skiriamąjį požymį ir kad yra galimybė supainioti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas.

11 Be to, apeliantė tvirtina, kad vieninteliame jos apeliacinio skundo pagrinde keliamas klausimas dėl datos, kada reikia vertinti, ar įvykdytos Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies sąlygos. Konkrečiau kalbant, jos nuomone, reikia nustatyti, ar prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo privalo įrodyti santykinio negaliojimo pagrindo buvimą tik ginčijamo prekių ženklo prioriteto arba paraiškos pateikimo dieną, ar vis dėlto iš jo taip pat galima reikalauti įrodyti, kad toks pagrindas egzistuoja EUIPO sprendimo priėmimo dieną.

12 Galiausiai siekdama įrodyti šio klausimo svarbą Sąjungos teisės vienovei, darnai ir raidai apeliantė pateikia aštuonis argumentus.

13 Pateikdama pirmąjį argumentą ji tvirtina, kad minėtas klausimas kyla per visas registracijos pripažinimo negaliojančia procedūras, kuriose ankstesniam prekių ženklui arba juo suteikiamos apsaugos apimčiai daro poveikį įvykiai, atsitikę po ginčijamo prekių ženklo prioriteto datos ar registracijos paraiškos pateikimo datos, kaip antai skiriamojo požymio ar reputacijos praradimas, procedūrai taikytinos teisės pakeitimas arba valstybės narės išstojimas iš Sąjungos, kaip atsitiko nagrinėjamu atveju.

14 Anot apeliantės, Jungtinės Karalystės išstojimas iš Sąjungos turės įtakos daugeliui kitų registracijos pripažinimo negaliojančia ir protesto procedūrų, susijusių su ankstesniais Europos Sąjungos ir nacionaliniais prekių ženklais. Taigi Teisingumo Teismo išaiškinimas būtinas ir Europos Sąjungos prekių ženklų sistemos naudotojams, ir nacionalinėms prekių ženklų tarnyboms bei nacionaliniams teismams, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad iškeltas klausimas susijęs ne tik su Susitarimo dėl išstojimo poveikiu vykstančioms procedūroms, bet ir su visomis intelektinės nuosavybės srityje dažnai susiklostančiomis situacijomis, kai vykstant procedūrai išnyksta visa ankstesnė teisė ar jos dalis.

15 Pateikdama antrąjį argumentą apeliantė teigia, kad Sąjungos teisės vienovei, darnai ir raidai labai svarbu, kad visi Sąjungos teismai taikytų Sąjungos teisę taip, kaip to siekė Sąjungos teisės aktų leidėjas. Pasak jos, Bendrasis Teismas, nepaisydamas nedviprasmiškos Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies formuluotės, pažeidė pagrindinį principą, pagal kurį Sąjungos teismai privalo laikytis Sąjungos teisės ir vykdyti savo įgaliojimus laikydamiesi Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatytų ribų.

16 Pateikdama trečiąjį argumentą apeliantė teigia, kad skundžiamas sprendimas sukelia teisinį nesaugumą. Iš tiesų pripažinus, kad EUIPO apeliacinės tarybos sprendimo priėmimo data taip pat yra reikšminga vertinant santykinio negaliojimo pagrindo buvimą per registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrą, būtų smarkiai pakenkta visų ankstesnių prekių ženklų

savininkų teisiniam saugumui todėl, kad jie negalėtų remtis turima informacija, kad nuspręstų, ar tikslinga pateikti prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, nes negalėtų numatyti, kaip padėtis pasikeis tuo metu, kai Anuliavimo skyrius ar Apeliacinė taryba priims savo sprendimą.

17 Pateikdama ketvirtąjį argumentą apeliantė tvirtina, kad jos apeliaciniame skunde iškeltas klausimas yra svarbus Sąjungos teisės vienovei ir darnai, nes susijęs ir su Sąjungos prekių ženklų registracijos pripažinimo negaliojančia procedūromis, ir su procedūromis dėl nacionalinių prekių ženklų valstybėse narėse. Iš tiesų 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2436 valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 336, 2015, p. 1) 5 straipsnis ir Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnis, kiek juose numatyti tapatūs negaliojimo pagrindai, remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, priminta, be kita ko, 2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Deutsches Patent- und Markenamt (#darferdas?)* (C-541/18, EU:C:2019:725, 32 punktas) 32 punkte, turėtų būti aiškinami vienodai.

18 Negalima atmesti galimybės, kad ankstesnio Europos Sąjungos prekių ženklo buvimu grindžiamą protestą arba prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, susijusį su prekių ženklu ar registracijos paraiška, nacionalinės prekių ženklų tarnybos ar teismai išnagrinės skirtingai, nelygu data, kurią jie laikys svarbia vertindami, ar įvykdytos protesto arba prašymo pripažinti registraciją negaliojančia patenkinimo sąlygos, o tai pakenktų teisiniam saugumui.

19 Pateikdama penktąjį argumentą apeliantė tvirtina, kad Bendrojo Teismo pozicija sudaro sąlygas vykdomosios valdžios institucijų savivalei, nes leidžia EUIPO, nacionalinėms prekių ženklų tarnyboms ir nacionaliniams teismams sąmoningai vilkinti registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrą, kol susiklostys konkrečios aplinkybės, kaip antai valstybės narės išstojimas iš Sąjungos arba prekių ženklo registracijos galiojimo pabaiga, arba iki momento, kai ginčijamo prekių ženklo prioriteto arba paraiškos padavimo dieną pateikti įrodymai, kuriais siekiama patvirtinti ankstesnio prekių ženklo reputaciją, nebeleis jos įrodyti sprendimo priėmimo dieną. Apeliantės teigimu, vien to, kad toks savavališkas elgesys yra įmanomas, pakanka, kad būtų pakenkta pasitikėjimui EUIPO, nacionalinių prekių ženklų tarnybų ir nacionalinių teismų nepriklausomumu.

20 Pateikdama šeštąjį argumentą apeliantė tvirtina, kad jos apeliaciniame skunde iškeltas klausimas yra labai svarbus Europos Sąjungos prekių ženklų sistemos naudotojams. Iš tiesų, jei Teisingumo Teismas nuspręstų, kad sprendimo priėmimo data taip pat svarbi, protestą ar prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikę asmenys turėtų nuolat įrodinėti prekių ženklo reputacijos išsaugojimą, jo naudojimą iš tikrųjų ir (arba) sustiprėjusį skiriamąjį požymį, o prekių ženklų tarnybos ir prekių ženklų savininkai ar registracijos paraiškas teikiantys asmenys vėliau turėtų juos sistemingai nagrinėti.

21 Pateikdama septintąjį argumentą apeliantė tvirtina, kad jos apeliaciniame skunde keliamas klausimas taip pat svarbus atsižvelgiant į Europos Sąjungos prekių ženklo teritorialumo ir vieningumo principus, įtvirtintus Reglamento Nr. 207/2009 1 straipsnio 2 dalyje.

22 Iš tiesų klausimas, ar pakanka, kad ginčas dėl ankstesnio prekių ženklo ir vėlesnio prekių ženklo egzistuotų prioriteto arba paraiškos pateikimo dieną, t. y. kai ankstesnis prekių ženklas dar suteikė apsaugą Jungtinėje Karalystėje, ar vis dėlto toks ginčas taip pat turi egzistuoti tą dieną, kai EUIPO priima sprendimą, turi didelį poveikį Europos Sąjungos prekių ženklo teritorialumo ir vieningumo principams, kurie yra du iš pagrindinių Europos Sąjungos prekių ženklų teisės ramsčių.

23 Pateikdama aštuntąjį ir paskutinį argumentą apeliantė tvirtina, kad jos apeliaciniame skunde keliamas klausimas susijęs su Europos Sąjungos prekių ženklo veiksmingumu. Iš tiesų, jeigu būtų reikalaujama, kad ginčas dėl atitinkamų prekių ženklų tebevyktų EUIPO sprendimo priėmimo dieną, kiltų pavojus Europos Sąjungos prekių ženklu suteikiamos apsaugos veiksmingumui, nes dėl bet kokio vėlesnio aplinkybių pasikeitimo Europos Sąjungos prekių ženklas galėtų atgaline data netekti galios.

Teisingumo Teismo vertinimas

24 Pirmiausia pažymėtina, kad būtent apeliantas turi įrodyti, kad jo apeliaciniame skunde keliami klausimai yra svarbūs Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai (2021 m. gruodžio 10 d. Nutarties *EUIPO / The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 20 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

25 Be to, kaip matyti iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58a straipsnio trečios pastraipos, siejamos su Teisingumo Teismo procedūros reglamento 170a straipsnio 1 dalimi ir 170b straipsnio 4 dalies antru sakiniu, prašyme priimti apeliacinį skundą turi būti pateikta visa informacija, būtina Teisingumo Teismui norint priimti sprendimą dėl apeliacinio skundo priimtinumo, ir, kai apeliacinis skundas priimamas nagrinėti iš dalies, nurodyti apeliacinio skundo pagrindai ar dalys, dėl kurių turi būti pateiktas atsiliepimas į apeliacinį skundą. Iš tiesų, kadangi šio statuto 58a straipsnyje numatytu išankstinio apeliacinių skundų priėmimo mechanizmu siekiama apriboti Teisingumo Teismo kontrolę klausimais, kurie yra svarbūs Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai, Teisingumo Teismas, nagrinėdamas apeliacinį skundą, turi išnagrinėti tik tuos apelianto pateikiamus pagrindus, kuriuose keliami tokie klausimai (2021 m. gruodžio 10 d. Nutarties *EUIPO / The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 21 punktas ir 2022 m. lapkričio 16 d. Nutarties *EUIPO / /Nowhere*, C-337/22 P, EU:C:2022:908, 24 punktas).

26 Taigi prašyme priimti apeliacinį skundą bet kuriuo atveju turi būti aiškiai ir tiksliai nurodyti pagrindai, kuriais grindžiamas apeliacinis skundas, taip pat aiškus ir tikslus teisės klausimas, keliamas kiekviename pagrinde, tai, ar šis klausimas svarbus Sąjungos teisės vienovei, darnai ar plėtrai, ir konkrečiai išvardytos priežastys, dėl kurių tas klausimas svarbus, atsižvelgiant į nurodytą kriterijų. Kalbant konkrečiai apie apeliacinio skundo pagrindus, pažymėtina, kad prašyme priimti apeliacinį skundą turi būti tiksliai nurodyta skundžiamu sprendimu ar nutartimi pažeista Sąjungos teisės nuostata arba jurisprudencija, glaustai apibūdinta, kokią būtent teisės klaidą galimai padarė Bendrasis Teismas, taip pat tai, kokią įtaką ši klaida turėjo priimant skundžiamą sprendimą ar nutartį. Tuo atveju, jei teisės klaida, kuria remiamasi, kyla iš jurisprudencijos pažeidimo, prašyme priimti apeliacinį skundą turi būti glaustai, bet aiškiai ir tiksliai, nurodyta, pirma, kur būtent yra prieštaravimas, pažymint tiek skundžiamo sprendimo ar skundžiamos nutarties punktus, kuriuos apeliantas ginčija, tiek Teisingumo Teismo ar Bendrojo Teismo sprendimo punktus, kurių buvo nepaisyta, ir, antra, konkrečiai įvardytos priežastys, kodėl dėl tokio prieštaravimo kyla klausimas, svarbus Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai (2021 m. gruodžio 10 d. Nutarties *EUIPO / The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 22 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

27 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, pirma, kad apeliantė tiksliai ir aiškiai nurodo vienintelį jos apeliacinio skundo pagrindą, grindžiamą Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Konkrečiai kalbant, apeliantė priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis skundžiamo sprendimo 96–104 punktuose pažeidė šią nuostatą, kai nusprendė, kad vykstant

registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrai pareiškėjas turi turėti teisę uždrausti naudoti ginčijamą prekių ženklą ne tik jo paraiškos padavimo dieną, bet ir Apeliacinės tarybos sprendimo priėmimo dieną.

28 Apeliantė taip pat nurodo, kokias teisės klaidas tariamai padarė Bendrasis Teismas.

29 Iš tiesų ji tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, pagal kurią visos sąlygos, būtinos tam, kad registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra būtų sėkminga, turi būti įvykdytos iki ginčijamo prekių ženklo paraiškos pateikimo arba prioriteto datos, ir priduria, kad dėl Bendrojo Teismo pateikto šios nuostatos aiškinimo kyla teisinis nesaugumas.

30 Be to, apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas supainiojo registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrą ir bylą dėl teisių pažeidimo, kai reikalavo iš prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikusio asmens EUIPO sprendimo priėmimo dieną tebeturėti teisę uždrausti naudoti ginčijamą prekių ženklą.

31 Be to, teigiama, kad Bendrasis Teismas nepaisė Teisingumo Teismo jurisprudencijos, įtvirtintos 2020 m. sausio 29 d. Sprendime *Sky ir kt.* (C-371/18, EU:C:2020:45, 49 punktas), pagal kurią, nagrinėjant prašymus pripažinti Europos Sąjungos prekių ženklų registraciją negaliojančia, ginčijamo prekių ženklo registracijos paraiškos pateikimo datą turi lemiamą reikšmę nustatant taikytiną materialinę teisę; taip pat jis nepaisė savo paties jurisprudencijos, įtvirtintos 2021 m. gruodžio 1 d. Sprendime *Inditex / EUIPO – Ffauf Italia (ZARA)* (T-467/20, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:842, 59–61 punktai) ir 2022 m. kovo 16 d. Sprendime *Nowhere / EUIPO – Ye (APE TEES)* (T-281/21, EU:T:2022:139, 28 ir 29 punktai), susijusios su protesto procedūra ir *mutatis mutandis* taikomos registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrai; pagal ją santykinio atsisakymo registruoti pagrindo buvimą reikia vertinti prekių ženklo registracijos paraiškos pateikimo dieną.

32 Taigi reikia konstatuoti, kad prašyme priimti apeliacinį skundą nurodomi tiek ginčijami skundžiamo sprendimo punktai, tiek tariamai pažeista Sąjungos teisės nuostata, taip pat Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo sprendimų punktai, kurie, kaip teigiama, buvo pažeisti.

33 Antra, apeliantė nurodo, kad dėl teisės klaidos, kurią tariamai padarė Bendrasis Teismas, jis nepanaikino ginčijamo Apeliacinės Tarybos sprendimo, kuriame ši atsisakė priimti įrodymus, susijusius su sustiprėjusiu ankstesnio prekių ženklo skiriamuoju požymiu Jungtinėje Karalystėje, ir taip patvirtino, kad ši klaida turėjo įtakos skundžiamo sprendimo rezultatui.

34 Trečia, apeliantė tiksliai ir aiškiai nurodo teisės klausimą, iškeltą vieninteliame pagrinde, t. y. ar pagal Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalį prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo privalo įrodyti santykinio negaliojimo pagrindo buvimą tik ginčijamo prekių ženklo prioriteto arba registracijos paraiškos pateikimo dieną, ar vis dėlto iš jo taip pat galima reikalauti įrodyti, kad toks pagrindas egzistuoja EUIPO sprendimo priėmimo dieną.

35 Ketvirta, atsižvelgiant į prašymą priimti apeliacinį skundą pateikusiam asmeniui tenkančią įrodinėjimo pareigą, apeliantas turi įrodyti, kad, be teisės klausimų, kuriuos jis nurodo savo apeliaciniame skunde, tame skunde keliamas vienas ar keli klausimai, svarbūs Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai, kad šis kriterijus apima ne vien skundžiamą sprendimą ir galiausiai ne vien apeliacinį skundą (2022 m. lapkričio 16 d. Nutarties *EUIPO / Nowhere*, C-337/22 P, EU:C:2022:908, 32 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

36 Šis reikalavimas reiškia, kad tokių klausimų buvimas ir svarba turi būti įrodyti konkrečiais ir su nagrinėjamu atveju susijusiais faktais, o ne tik bendro pobūdžio argumentais (2022 m. lapkričio 16 d. Nutarties *EUIPO / Nowhere*, C-337/22 P, EU:C:2022:908, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

37 Nagrinėjamu atveju apeliantė nurodo konkrečias priežastis, dėl kurių mano, kad jos apeliaciniame skunde keliamas teisės klausimas yra svarbus Sąjungos teisės vienovei, darnai ir raidai.

38 Konkrečiai kalbant, ji teigia, kad šis klausimas kyla ne tik dėl Susitarimo dėl išstojimo poveikio vykstančioms procedūroms, t. y. potencialiai dideliam skaičiui registracijos pripažinimo negaliojančia ir protesto procedūrų dėl ankstesnių Europos Sąjungos ir nacionalinių prekių ženklų, bet ir visais atvejais, kai ankstesniam prekių ženklui arba juo suteikiamos apsaugos apimčiai daro poveikį įvykiai, atsitikę po ginčijamo prekių ženklo prioriteto datos ar registracijos paraiškos pateikimo datos, kaip antai skiriamojo požymio ar reputacijos praradimas arba procedūrai taikytinos teisės pakeitimas.

39 Taigi iš prašymo priimti apeliacinį skundą matyti, kad šiame apeliaciniame skunde iškeltas klausimas peržengia skundžiamo sprendimo ir galiausiai paties apeliacinio skundo ribas.

40 Atsižvelgiant į apeliantės nurodytas aplinkybes, šis prašymas priimti apeliacinį skundą pakankamai įrodo, kad apeliaciniame skunde keliami Sąjungos teisės vienovei, darnai ir raidai svarbūs klausimai.

41 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, reikia priimti nagrinėti apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

42 Pagal Procedūros reglamento 170b straipsnio 4 dalį, kai apeliacinis skundas visas ar iš dalies priimamas nagrinėti laikantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58a straipsnio trečioje pastraipoje įtvirtintų kriterijų, procesas tęsiamas pagal šio reglamento 171–190a straipsnius.

43 Pagal Procedūros reglamento 137 straipsnį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, bylinėjimosi išlaidų klausimas sprendžiamas nutartyje arba sprendime, kuriais užbaigiamas procesas.

44 Kadangi prašymas priimti apeliacinį skundą buvo patenkintas, reikia atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (prašymus priimti apeliacinį skundą nagrinėjanti kolegija) nutaria:

1. Priimti nagrinėti apeliacinį skundą.

2. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

Parašai.